ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 22ας Ιανουαρίου 2002

για το επικαιροποιημένο πρόγραμμα σταθερότητας της Φινλανδίας, περίοδο 2001-2004

(2002/C 33/02)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη,

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1466/97 του Συμβουλίου, για την ενίσχυση της εποπτείας της δημοσιονομικής κατάστασης και την εποπτεία και το συντονισμό των οικονομικών πολιτικών [1], ιδίως το άρθρο 5 παράγραφος 3,

τη σύσταση της Επιτροπής,

Αφού συμβουλεύθηκε την Οικονομική και Δημοσιονομική Επιτροπή,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΕΞΗΣ ΓΝΩΜΗ:

Στις 22 Ιανουαρίου 2002 το Συμβούλιο εξέτασε το επικαιροποιημένο πρόγραμμα σταθερότητας της Φινλανδίας, το οποίο καλύπτει την περίοδο 2001-2004. Το Συμβούλιο σημειώνει με ικανοποίηση ότι το πλεόνασμα γενικής κυβέρνησης, το οποίο υπερέβη τις προσδοκίες το 2000, προβλέπεται να παραμείνει σε αρκετά υψηλό επίπεδο καθ' όλη την περίοδο του προγράμματος. Ο λόγος χρέους γενικής κυβέρνησης προς το ΑΕΠ αναμένεται ότι θα συνεχίσει να μειώνεται, αν και πιο συγκρατημένα από ότι προβλεπόταν προηγουμένως. Το Συμβούλιο θεωρεί ότι το επικαιροποιημένο πρόγραμμα ανταποκρίνεται στους γενικούς προσανατολισμούς οικονομικής πολιτικής.

Το μακροοικονομικό σενάριο που υποβλήθηκε με το επικαιροποιημένο πρόγραμμα σταθερότητας για το 2001 προβλέπει μια σοβαρή επιβράδυνση της οικονομικής ανάπτυξης το 2001, κυρίως εξαιτίας της κατακόρυφης επιδείνωσης του ισοζυγίου εξωτερικών συναλλαγών. Τα επόμενα έτη, προβλέπεται ότι ο ρυθμός αύξησης του ΑΕΠ θα επιταχυνθεί προοδευτικά για να πλησιάσει το δυναμικό της οικονομίας στα τέλη της περιόδου. Μολονότι διαγράφονται σοβαροί κίνδυνοι όσον αφορά τις βραχυπρόθεσμες προοπτικές, από τα πλέον πρόσφατα στοιχεία απορρέει ότι η οικονομία έφθασε στο χαμηλότερο σημείο της το δεύτερο εξάμηνο του 2001. Ως εκ τούτου, είναι λογικό ότι πρέπει να αναμένεται ανάκαμψη της οικονομίας από το 2002 και μετά Ωστόσο, κρίσιμο ρόλο θα διαδραματίσει η αναμενόμενη ανάκαμψη στην απασχόληση η οποία απαιτεί συγκράτηση των μισθών.

Το Συμβούλιο σημειώνει ότι το πρόγραμμα προβλέπει μείωση του πλεονάσματος γενικής κυβέρνησης από το εξαιρετικά υψηλό επίπεδο που σημείωσε το 2000 σε κάτι παραπάνω από 2 % του ΑΕΠ την περίοδο 2002-2004. Το στοιχείο αυτό πρέπει να αξιολογηθεί σε συνάρτηση με τα υψηλά πλεονάσματα που επετεύχθησαν το 2000 και το 2001. Η προβλεπόμενη συρρίκνωση του πλεονάσματος είναι εν μέρει συνέπεια της σημαντικής αναθεώρησης προς τα κάτω της αύξησης του ΑΕΠ. Αλλά οφείλεται επίσης, για το 2002, σε μειώσεις φόρων και στις υψηλότερες από τις αρχικά προβλεπόμενες δαπάνες, με οποτέλεσμα να υπάρχει απόκλιση από τα μεσοπρόθεσμα ανώτατα όρια που έχουν τεθεί για τις δαπάνες της κεντρικής κυβέρνησης. Παρόμοια απόκλιση παρατηρήθηκε και το 2001. Το Συμβούλιο συνιστά να τηρηθούν αυστηρά τα ανώτατα όρια για τις κρατικές δαπάνες τα επόμενα χρόνια και να ανακτηθεί ένα μέρος του χαμένου εδάφους κατά την αναθεώρηση των ανώτατων ορίων για τις δαπάνες την άνοιξη του 2002. Πέραν αυτού, το Συμβούλιο επιδοκιμάζει την πρόσφατη έκδοση νομοθεσίας που απαιτεί από τις τοπικές κυβερνήσεις την ισοσκέλιση των προϋπολογισμών τους μεσοπρόθεσμα. Το Συμβούλιο συνιστά την στενή παρακολούθηση της ρύθμισης αυτής ούτως ώστε να εξασφαλισθεί η επίτευξη των στόχων της. Λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι, εξαιτίας της γήρανσης του πληθυσμού, η Φινλανδία είναι ιδιατέρως εκτεθειμένη σε πιέσεις αύξησης των δαπανών, το Συμβούλιο κρίνει ότι είναι οσυιαστικό να διατηρηθούν μεσοπρόθεσμα τα υψηλά πλεονάσματα ούτως ώστε ο δείκτης δημοσίου χρέους να μπορέσει να μειωθεί με ικανοποιητικό ρυθμό.

Το Συμβούλιο σημειώνει ότι το προβλεπόμενο πλεόνασμα στους κρατικούς λογαριασμούς συμμορφώνεται απολύτως με τις απαιτήσεις του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης καθ' όλη την περίοδο του προγράμματος. Επιπλέον, το κυκλικά προσαρμοσμένο κρατικό ισοζύγιο που εκτιμάται σε περισσότερο από 2 % του ΑΕΠ προσφέρει επαρκή περιθώρια ασφαλείας ώστε να μην υπάρξει υπέρβαση του 3 % του ΑΕΠ, το οποίο αποτελεί την τιμή αναφοράς για το κρατικό έλλειμμα υπό κυκλικές διακυμάνσεις.

Το Συμβούλιο επιδοκιμάζει τη δέσμευση του επικαιροποιημένου προγράμματος σταθερότητας για συνέχιση των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων. Λαμβάνοντας υπόψη την αυξανόμενη ανεργία, η προγραμματιζόμενη δράση για την έναρξη της μεταρρύθμισης του συστήματος επιδομάτων ανεργίας είναι ευπρόσδεκτη. Πέραν αυτού, η προγραμματιζόμενη μεταρρύθμιση είναι ευπρόσδεκτη ως συμπλήρωμα στα θετικά αποτελέσματα των συνεχιζόμενων περικοπών της φορολογίας επί της απασχόλησης οι οποίες αποσκοπούν στη μείωση του σημερινού συνολικού φορολογικού βάρους που φέρει η απασχόληση ούτως ώστε να τονωθεί η δημιουργία αποσχόλησης. Περαιτέρω διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις στον ιδιωτικό τομέα παροχής υπηρεσιών και στην αγορά εργασίας θα συμβάλουν, επίσης, στη δημιουργία απασχόλησης. Πέραν αυτού, η μεταρρύθμιση του συνταξιοδοτικού συστήματος ιδιωτικών συντάξεων πρέπει να ολοκληρωθεί σύμφωνα με το πρόγραμμα.

[1] ΕΕ L 209 της 2.8.1997, σ. 1.